

wasz Syn wo swobodzi; dha scze prawje swobodni“ (Jan. 8, 36).

A tón potom tajku móž Božeho słowa saczuje, tajke sbóžne wumóženje wot schtrafy a šuda, tajke móžne czěrjenje Jesuroweje luboscze, so, šam njewjedžo, s wotkel to pschińdze — njebudže wjazy šapomnity pošluchar, ale skutka czinjer. Haj, tón šamy budže sbóžny we šwojim skutku. Wón njepraji: psches šwój skutk — pschetož Khrystuš je jeho s hnady sbóžneho czinik, prjedy hacž je žadny dobry skutk wot njeho sczinjeny byl —, ale: we šwojim skutku; to je: wón budže we wsčem a pschi wsčem šwojim skutku tu hnadu khwalicz, kiž je jeho k temu pošynila a nucžila.

A tak nasche druhe praschenje: kak po Božim słowje czinimy? po prawym nicžo druhe njeje, hacž přenje: kak jo horjebjerjemy? Jenož tón budže, jenož tón móže czinicž po Božim słowje, kiž je jo horjewšak s zylej šwojej wotrobu a jeho mozy šwoju duschu wotczinik. Hdžež je paš Bože słowo jenož do wuschow šaschło a niz do wutroby, tam tež žane plody njejšu, tam žane czinjenje po nim šo njepošasuje.

Dha wšmicže tež tuto słowo, moji lubi, horje s czichej myšlu, a Bóh tón Knješ chyzł jo k temu pošohnowacz, so by wasche dusche pomhało sbóžne czinicž! Šamjeń.

## Na třecju njedźelu po swjatej Trojizy.

Šnada nascheho Knjesa a Sbóžnika Jesom Khrysta, luboscž Boha Wótza a dostatk šwjateho Ducha budž s wami wšchitkimi! Šamjeń.

Wjele wězow móžecže na šwěcže nadeńcz, wo kotrychž někotši zyle hinaš šudža, hacž drusy. Tak někotši wudawaju, so je bohatstwo korjeń wscheho šleho a nješboža, a praja, so by s człowjestwom najšěpje bylo, hdy bychy tu žani bohaczi njebyli, ale hdy bychy wšchitzy wscho šemške šamóženje s jenašim prawom měli a wužiwacz móhli. — Drusy paš chzedža w bohatstwje žórko wscheho wofschewjenja a